

Estimat Miquel, estimat Joan

Les paraules d'amistat i admiració que van intercanviar Joan Vinyoli i Miquel Martí i Pol

Joan Vinyoli i Miquel Martí i Pol van ser dos dels poetes catalans més importants del segle XX. Llegim dues de les cartes que es van intercanviar -publicades per Editorial Empúries (<http://www.grup62.cat/livre-barcelona-roda-de-ter-107297.html>) i cedides per la Fundació Miquel Martí i Pol (<http://www.miquelmartiipol.cat/>) -, que són el testimoni de l'amistat i l'admiració que es professaven.

Il·lustració: Armando Fidalgo

26 de novembre de 1978

Estimat Miquel: Una de les alegries més grans que he tingut en la meva vida literària és que hagis acceptat de fer el pròleg al meu llibre *Obra poètica 1975-1979*, que, com ja et deu haver dit en Xavier Folch, comprèn *Vent d'aram*, *Llibre d'amor*, *El griu* i un llibre inèdit, *Cercles*, escrit en part simultàniament amb *El griu* i en part després, amb poemes recentíssims.

Que el teu nom i el meu vagin units per sempre amb aquest motiu em fa una íntima il·lusió i emoció, perquè tenim, jo crec, moltes afinitats que ens lliguen d'una manera especialíssima, tant en la manera de pensar sobre la poesia com en la manera de realitzar-la i de preocupar-nos per la llengua, el ritme, etc. En les poques cartes que fins ara ens hem escrit i en la conversa que tinguérem a Roda em sembla veure-ho.

No podria precisar què és, però tu i jo som uns «enfervorits», i a la vegada molt rigorosos. I la poesia ho és tot o quasi tot per a nosaltres. Ets el poeta català que més lleigeixo, sobretot *Quadern de vacances*, i no sé en quina carta em deies que jo soc un dels teus comptats poetes de capçalera.

Ja et digué en Folch que l'extensió del pròleg queda a la teva discreció. Quant al contingut, enfoca'l com et sembli millor. Estic segur que te'n sortiràs molt bé, encara que ja sé que una feina així és difícil. Però tens el cap molt ben organitzat. Sentint com t'expresses, no hi ha dubte respecte a això. Et preocupa tant com a mi la teoria poètica, i aquestes matèries es poden tractar de moltes maneres. De Valéry, Eliot, etc., n'hi ha molt pocs. Siguem humils i fem el que puguem. Gràcies, però, mil vegades gràcies per voler-te ocupar de la meva obra. Si et cal, fes-me les preguntes que vulguis. Però no crec que ho necessitis.

T'incloc un munt de papers que he trobat en una carpeta, referents a llibres meus, però no crec que et serveixin de res. Ja veus què ha merescut per part de la «crítica» catalana la feina que he fet. Altres escrits deu haver-hi, que jo no tinc. Quan no els necessitis, me'ls tornes. Res de fotocòpies. Te'ls envio per si alguna frase t'anés bé.

Digue'm alguna cosa. Jo tornaré a escriure't. Et diré alguna correcció que s'ha de fer a l'original, no res...

Una forta abraçada.

Joan

Roda de Ter, 16 de juny de 1979

Estimat Joan: Pocs dies abans de rebre la teva carta (perdona que hagi trigat més del compte a contestar-la però no he pogut fer-ho abans), n'havia rebuda una d'en Xavier en la qual em parlava, entusiasmat, de l'èxit de l'homenatge que et va dedicar l'Aula Carles Riba. Havia llegit la nota de l'*Avui* i també me n'havia parlat un amic meu, de Vic, que va assistir-hi. Tot plegat no feia sinó confirmar-me el que jo esperava que fos aquest acte. No podia ser d'altra manera; t'ho dic de cor, i m'hauria sorprès que no hagués anat com va anar. Més ben dit, considero impossible que no hagués anat com va anar.

Ets, sense cap mena de dubte, un «poeta líric amb força», com tu mateix dius; un gran poeta, que ha arribat a un punt envejable de maduresa i d'equilibri, a aquell punt en què l'expressió assoleix, amb una rara ?i difícil, com hi ha món!? senzillesa, una densitat i alhora una capacitat de comunicació insospitades que obren camins a tota mena de suggestions i desvetllen l'adhesió de tota mena de sensibilitats, no solament pel que dius sinó per com ho dius.

De tot això s'han d'haver adonat (se n'han adonat) els joves, que d'una banda deuen estar ?amb raó? cansats d'adoctrinaments pedants i vacus, i de l'altra se senten plenament «representats» en una poesia tensa, perfectament estructurada i escrita, i que traspua sinceritat per tots els porus. La gent jove que ve a veure'm me'n parla sovint, de tu; i si ells no ho fan, ho faig jo. Et felicito de tot cor, doncs, per aquest èxit, tan merescut, i t'agraeixo profundament que me'l fessis compartir.

Tenim, és cert, molts punts de contacte en la concepció de la vida i també en la concepció i la

pràctica de la poesia, però tu, indiscutiblement, ets el mestre i jo el deixeble; tinc molt per aprendre de tu, i m'agrada de poder-t'ho dir.

En la teva carta em dius que, entre d'altres coses, tens ganes d'«estudiar poètica i mètrica». M'interessa molt, això, perquè sempre he considerat que és una tasca que cal fer contínuament i penso que jo en vaig molt coix, tant de l'una cosa com de l'altra. Retirat com visc, però, i autodidacte com soc, mai no sé prou clar quina mena de llibres em cal llegir. Per això vull demanar-te ajut. ¿Pots dir-me, si et plau, quins textos llegeixes, quins autors, com orientes aquesta activitat? Si bonament et vaga de parlar-me'n, em faràs un gran servei.

Aquests dies he tornat a començar a escriure. Ja et vaig dir que del novembre ençà (des que vaig acabar *L'hoste insòlit*) no havia escrit ni un poema. Em trobo, però, una mica insegur, com si tantes setmanes d'inactivitat m'haguessin fet perdre el contacte íntim amb la poesia. Els últims llibres que havia escrit força a partir d'una idea, d'una motivació o d'un nucli ?com vulguis dir-ne?; ara, en canvi, no sé ben bé en què anirà a parar això que he començat. Penso, tanmateix, que potser els poemes em donaran el llibre, contràriament al que havia fet darrerament. Ja ho veurem.

Si fa calor, a mitjan juliol anirem a Cantonigròs. Uns parents de la Dolors ens deixen un apartament i volem aprofitar que tant el clima com l'ambient sempre ens han anat molt bé a tots. ¿Per què no pugem a veure'ns algun dia amb en Xavier? Tenim intenció de quedar-nos-hi fins a finals d'agost i ens faríeu molt contents. Si no podeu pujar i tens temps, escriu-me, sobretot per dir-me això que t'he demanat.

T'enviaré una fotocòpia de *L'hoste insòlit*. Ara no en tinc cap, però pots estar segur que ho faré. Et torno el retall de diari. Molts i afectuosos records de la Dolors i meus per a la Teresa, en Xavier i tu. Et recordo i et llegeixo molt sovint. Una gran abraçada.

Miquel.

MIQUEL MARTÍ I POL
JOAN VINYOLI
BARCELONA/RODA DE TER

Empúries **narrativa**

Miquel Martí i Pol, Joan Vinyoli. Barcelona/Roda de Ter (<http://www.grup62.cat/livre-barcelona-roda-de-ter-107297.html>)

© Hereus de Joan Vinyoli
© Hereus de Miquel Martí i Pol

